

Nr 1.

Ankom till riksdagens kansli den 8 februari 1918 kl. 1 e. m

Andra kammarens tredje tillfälliga utskotts utlåtande nr 1, i anledning av herr Johansons i Huskvarna m. fl. motion, nr 247, om skrivelse till Kungl. Maj:t angående utfärdande av viss ordningsföreskrift rörande passageraretrafiken å järnvägarna.

Närvarande: herrar Andersson, Eriksson i Stockholm,* Hagman i Domnarvet, Ödström,* Karlsson i Nynäshamn, Pehrsson i Bramstorp,* Hedin, Björklund, Nylander och Ryberg.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.

Uti en inom andra kammaren av herr Johanson i Huskvarna m. fl. väckt motion, nr 247, hava motionärerna hemställt, att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t ville vidtaga erforderliga åtgärder för utsträckande av gällande ordningsföreskrifter rörande passageraretrafiken på järnvägarna till att gälla även förbud mot uppenbar råhet genom svärjande och oanständigt tal i väntsalar och resandevagnar.

I fråga om motiveringen för denna hemställan hänvisar utskottet till motionen.

Utskottet måste givetvis på det livligaste instämma i det behjärtansvärda syftet med förevarande motion. *Utskottet.*

Trots den förbättring i det av motionärerna påtalade hänseendet, som under senare tider inträtt som en följd av ökad folknykterhet och bildning inom folkets bredare lager, torde icke kunna bestridas, att förhållandena härutinnan kunna giva utrymme för befogade klagomål.

Om utskottet emellertid det oaktat anser sig böra avstyrka bifall till motionärernas förevarande förslag, så är detta beroende därå, att utskottet

icke kunnat dela motionärernas tro på möjligheten av att genom ytterligare *lagstiftningsåtgärder* uppnå motionens syftsmål.

Nu gällande järnvägstrafikstadga innehåller nämligen bestämmelse bland annat därom, att personer, som icke iakttaga ett anständigt uppförande, icke få åtfölja tåg och ej heller äga rätt att vistas inom stationernas områden. 11 kap. 15 § strafflagen åter stadgar straff för den, som åstadkommer allmän förargelse å järnvägståg, passagerarefartyg eller annat dylikt fortkomstmedel, som är för allmänheten tillgängligt.

Utöver nu anförda bestämmelser torde effektiva och praktiskt tillämpliga lagstiftningsåtgärder i det av motionärerna åsyftade hänseende icke låta sig genomföra.

På grund härav och då utskottet hyser den bestämda uppfattningen att allenast en alltjämt fortgående ökad folkupplysning kan leda till ett undanröjande av det i motionen påtalade missförhållandet, får utskottet hemställa,

att herr Johansons i Huskvarna m. fl. motion nr 247 icke måtte till någon andra kammarens åtgärd för-
anleda.

Stockholm den 8 februari 1918.

På utskottets vägnar:

K. A. ANDERSSON.